

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini işleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 46 28 Eylül 1966 Fiatı: 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen: ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri: Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi: P. K. 80 - TRABZON

Baskı: "Hâkimiyet" Basımevi

A. P. "KARŞI İHTİLÂL" PEŞİNDE!..

Anayasanın ve Devrim yasalarının bu kadar açık ihlâli karşısında bile savcılar hâlâ komünist aramakla meşgul!

27 MAYIS Devriminin getirdiği temel kurumları kökünden dinamitleyen Adalet Partisi, bütün kademe ve organlarıyla bir «Karşı İhtilâl» hazırlığına girişmiştir.

Hükûmetin tavizkâr tutumundan cesaret alan eski devir heveslileri, 1961 Anayasasının ve yürürlükteki «Tedbirler Kanunu»nun yasaklayıcı hükümlerine rağmen 27 Mayıs Devriminin meşruluğunu ulu - orta tartışma konusu yapmaya başlamışlardır.

27 Mayıs hareketinin lideri Cemal Gürsel'in ölümü bahane edilerek daha da arttırılan bu yıkıcı propaganda, iktidar gazeteleri tarafından en uzak yurt köşelerine kadar ulaştırılmış ve vatan daşın kulağına, teokratik bir düzenin getirileceği safsataları fısıldanmaya başlanmıştır.

Birtakım basit tarih rastlantılarını «ilâhî tesadüf» diye niteleyerek, vatan hainlerinin boy - boy resimlerini yaymaya çalışan bu müteahhit gazeteleri, halkı açıkça «karşı ihtilâl»e dâvet etmekte ve 27 Mayıs'çılardan öc almıya çağırmaktadır.

Anayasanın ve Devrim yasalarının bu kadar açık ihlâli karşısında bile, sayın savcılarımız hâlâ «komünist» aramakla vakit geçirmektedirler!

Senato kürsülerinden casusluk belgeleri açıklanıyor!

Cumhuriyet Türkiyesi'nin Diyanet İşleri Başkanı «hilâfet» sayıklıyor!

Gazeteciler güpegün düz kaçırılıp dövülüyor!

Birtakım serseriler, çıkardıkları paçavralarla 27 Mayıs Devrimine ağız dolusu küfrediyor!

Evet, bütün bunlar oluyor da, yine yazarlar, sanatçılar, halk âşıkları tutuklanıyor; adalet dağıtan yargıçlar hüküm giyiyor; Cumhuriyet düzenini korumak için savaşan gençler kovuşturmaya uğruyor!

Ey iz'an sahipleri, ey vicdan sahipleri, ey yurtseverler; bu kör gidişi eli - kolu bağlı mı seyredeceğiz?

Hayır, hayır! Bin kere hayır!..

Atatürk yol göstermiştir.

Anayasa yol göstermiştir.

Yargıtay Başkanı yol göstermiştir...

Bu düzeni korumak la görevli merciler, ihanet çarklarını tıkamakta daha fazla gecikirse, artık kendi eserini korumak görevi, «...hürriyete, adalete, fazilete âşık» Türk halkının vazgeçilmez hakkı olur!

DUYURU

Bileğime zincir, dilime kilit
Taktı benim bu milletin derdi heyyy!
Türedi tereslar yurdu düşmanın
Kıç altına kahpecene verdi heyyy!

Bakın hele kara dolu şu güne,
El geçer yarını, biz geçtik düne,
Din cambazı gerçeklerin üstüne
Körolası perdesini gerdi heyyy!

Zâlimlere zulüm yaymak iş oldu,
Bir dertli bin türlü derde düş oldu,
Ayaklar baş oldu, başlar taş oldu
Bunu kör olanlar dahi gördü heyyy!

Bu nasıl adalet, bu nasıl kanun?
Bir çıkıp soranı olmaz mı bunun?
Kanunsuzlar gebe Anadolu'nun
Göbeğine hançerini vurdu heyyy!

Yıkılsın bu vahşet, açılsın dağlar
Döğülsün davullar, gürlesin toplar,
İncirlik'ler, Gölbaşı'lar, Sinop'lar
Bizimdir demeğe vakit erdi heyyy!........

ÂŞIK İHSANÎ

"Savaş" iki yaşında

BÜYÜK güçlükleri göğüsliyerek birinci yayın yılını dolduran «SAVAŞ», bu sayısıyla iki yaşına basmış bulunmaktadır.

GAZETEMİZ, halktan ve emekten yana olan toplumcu mücadelesini, bundan böyle de aynı inanç ve dirençle sürdürecektir.

YAYIN hayatına atıldığı günden bu yana «SAVAŞ» tan ilgi ve desteğini esirgemiyen toplumcu dostlarımıza yürekten teşekkürlerimizi sunarız.

"SAVAŞ"

günlük

BARIŞ

ÖMER NİDA

Kimbilir nereden telefon ediyordu:

«— Sen de benim bir kardeşim sayılırsın» diyordu, «elinden geleni esirgeme, doğacak çocuğumuza acı ne olur bir kolayını bul, getir O'nu akşama. Barıştır bizi..»

«— Olur, olur» diyorum, «kederlenmeyiniz, akşama alıp getiririm. Yalnız, ekmek - zeytin bulabilir miyiz evinizde?»

«— Elbet, elbet, buyurun.»

«— Ben içki de içerim.. Şöyle birkaç bardak şarap.»

«— Olsun efendim, sizin için aldırırım..»

Yanımda telefonumu dinleyen ihtiyar fabrika bekçisi, bir karı - kocayı barıştıracağımı anlamış olacak ki :

«— Sen iyi dümbüklük yaparsın.» dedi.. Kızdım.. Birşey söylemedim. Üstelik kızgınlığımı gizliyerek güldüm...

Saat 21'de eve gittik. Arkadaşım Sedat da bizimle beraberdi. Naci'yi ikna etmekte güçlük çekmemiştim.

Odaya girdik. Birkaç sefer gelmişliğim vardı bu eve. Yoksul bir aile olduklarını biliyordum.. Yatağın üzerine oturduk. Kadıncağız:

«— Hoşgeldiniz.» dedi. Sedat'la ben;

«— Hoşbulduk» diye yanıtladık. Oysa kadıncağız hiç de hoş görünmüyordu. Naci oralı bile değildi. Sıkıntısından olacak, habire sigarasını tazeliyordu. Biraz sonra kadın çay getirdi. İçtik.. Benim aklım fikrim şarapta idi. Sedat hep önüne bakıyordu...

Eve gelirken Naci :

«— Ben bu karıyla barışmam Nida! Bu eli maşalı, Kasımpaşa'lı cinsindendir.. Yüzsüz, düzenbaz bir karı bu.. Hiç zorlama beni barışmaya, hatırın için geliyorum seninle, hem son olsun bu..» demişti.

İkinci çayı da bitirdik...

«Hadi bakalım» dedim. «Konuşun, anlaşın, çocuk değilsiniz, benim görevim sizi bir araya getirmek..»

Odadan çıkıp şöyle bir evi dolaşmak istedim, Sedat'a «gel bakalım» dedim...

Aradan beş dakika geçmeden bir gürültü - patırdı, sessizliği bozdu. Baktım, Naci kalkmış dışarı çıkmaya zorlanıyor, kadıncağız da önünde durmuş, bırakmamaya çalışıyor:

«— Etme Naci, doğacak çocuğumuza acı, etme Naci.» Arada bir (gitmesine engel ol) gibisinden bana da göz atıyor kadıncağız.

«— Dur hele Naci, ne oluyor, ne bitiyor?» dedim.

«— Yok, yok Nida barışmam.. Bu şıfrıntı be!»

«—Yahu ayıptır, bağırma...» Bir parça yatıştırıp gene odaya soktum ikisini de. Kadın habire ağlıyor, yalvarıyor: «Vijdan» diyor, «Vijdan». Bu sözcüğü de bir ara ben söylemiştim. Cankurtaran simiti gibi bu sözcüğe yapışmış:

«— Vijdan, Naci» diyor, «Vijdan...»

Oturaklı bir konuşma yaptım. Ben konuştukça kadıncağız da dizimi dürtüyor...' (Daha konuş, daha konuş anlamına geliyor bu dürtmeler...) Naci gittikçe yatışıyordu...

Biz Naci ile önceden içmiştik. Kadınla telefonla konuşmamızda, zeytin ekmekten, birkaç bardak şaraptan söz ettiğimizi hatırladım. İçkinin etkisi de azalınca:

«— Sen şarap aldırmış mıydın?» dedim kadına.. Ezile - büzüle ve birşeyler yapma gayreti içinde :

«— Yo.. yok Nida..» dedi.. Kızdım.. Ben gece yarılarına kadar bayla bayan barışsın diye uğraşacağım, yürek tüketeceğim, bir lokma ekmek, bir bardak içkiye geldik mi, yok! Üstelik daha önce de söylemiştim şıfrıntıya...

Araları gittikçe düzeliyordu. Kadın bir ara:

«— Nida bey» dedi, «Bu evden çıkmamızı şart koşuyor, sen ne dersin?»

«— Bir bok demem ben, karışmam işinize de, karı - kocanın yaşantısına bundan fazla da girilmez ya. Bana eyvallah!» dedim ve Sedat'la evden çıktık..

Dışarda yağmur çiseliyordu. Toprak kayganlaşmıştı. Evden uzaklaşırken arkamızdan Naci yetişti, elini omuzuma attı ve usulca söylendi :

«— Bu kadın şıfrıntı yahu, barışmam kancıkla!»

Hem yürüyor, hem düşünüyordum: Bu aile yıkılırsa, benim yüzümden yıkılmış olacak. Gayri siz varın görün BARIŞ kimlerin elinde kalmış. Ben de haklıyım hani, bir bardak şarap istedik, atla deve değil ya!..

Başı omuzları arasında gömülü, kös - kös yürümekte olan Sedat'a:

«— Sen ne diyorsun bu işe?» dedim.. Sedat ilk kez konuştu:

«— Bak» dedi, «Bu ailenin barışma işinin neden böyle olduğunu kısaca söyleyeyim : Senin menfaatine uygun olan bir şişe şarabı almak, kadıncağızın menfaatine aykırı düşmüş. İşte bu menfaat çatışması, siz farkına varmadan BARIŞ'ın kurulmasını engelledi. Sizin aranızda bir menfaat çatışması belirmeseydi, karı - kocanın barışması da kolay olacaktı. Zaten bu menfaat çatışmalarını ortadan bir kaldırabilsek, hepimiz de mutlu bir dünyanın mutlu kişileri olurduk...»

Sedat'ın bu sözleri üzerinde derin derin düşünmeye koyuldum. Ve kendimi suçlu buldum... Şimdi nerede bir hır - gür çıksa, nerede büyük küçük bir anlaşmazlık başgösterse, hep Sedat'ın o sözlerini hatırlar, özellikle «menfaat» kavramını düşünür ve olaylara daha bilinçle bakarım...

Çukurova Mektubu :

TOPAL DÜZEN

Burası Çukurova
Ben Ilıca Köyünden Çörük Bekir
Bir yasa çıksa ki herkes toprağına gömülecek
Açıkta kalırım

Biz vatan demişiz, bayrak demişiz
Yemen demişiz, Çanakkale demişiz
Arıburnu demişiz, Conkbayırı demişiz, Sakarya...
Kimileri bedel ödemiş cepheden kaçmış
Çevirmiş cömert toprağı bir güzel
Biz cıbıl kalmışız.

Burası Çukurova
Ben Ilıca Köyünden Çörük Bekir
Kim ne derse desin inanmam,
Bu düzen, düzen değil vallaha.

M. Nuri AYVALİ